

Motion till riksdagen

1988/89:N266

av Ragnhild Pohanka (mp)

Invandrades och pensionärers hantverkserfarenhet

Vi lever i ett sårbart samhälle. Sårbarheten har ökat med alla de maskiner och verktyg som gjort livet bekvämare – men också hetsigare. Stordrift och centralisering har gått hand i hand med den industriella utvecklingen. Tidigare var förhållandena mellan stad och landsbygd mer välbalanserade. Staden med sina rika möjligheter till högre utbildning och kommersiell kultur- och varuutbud m. m. låg i nära kontakt med och försörjdes till stor del av sitt omland.

I dag börjar de största svenska städerna bli otympliga och svåra att kontrollera vad gäller lagöverträdelser, trafik- och bostadsproblem och avfallshantering. Samtidigt växer glesbygdsp Problemen: närservicen blir allt sämre när befolkningsunderlaget sviktar, och ungdomen lockas till städerna av det större nöjes- och arbetsutbudet. De kvarvarande får till råga på allt via skattsedeln subventionera *bostadsbyggandet* och *transportsystemen* i städerna.

Vi vet att vi behöver vår levande landsbygd – för försvar och livsmedelsförsörjning, för att hålla kultur- och naturvärden levande och för att bibehålla de grundläggande överlevnadskunskaperna, som i dag är på väg att falla i glömska. Vi behöver ett jordbruk där man inte är helt beroende av importerade insatsvaror och där man tillämpar odlingsmetoder som ger långsiktigt bärande jordar och fullvärdiga livsmedel.

För att bygga upp glesbygdens infrastruktur och återinföra kunskaper både i hantverk och ekologiskt liv i samklang med naturen behöver vi utnyttja pensionärernas gedigna kunnande.

De äldres kunskaper är också ovärderliga ur sårbarhets- och beredskapsaspekt. Med dem försvinner många gamla hantverk och andra viktiga insikter och erfarenheter av socialt nätverk. Vid utvecklandet av beredskapsåtgärder kan vi hämta erfarenhet från de äldre och aktivt utnyttja dem som initiativtagare genom deltidsanställning för att organisera denna beredskap. Genom deras kännedom om bygd och människor kan vi också ta vara på gammal värdefull kultur. Den kontakt mellan generationerna som naturligt följer av gemensamma satsningar i bygden skulle ytterligare öka värdet av insatserna.

Då det gäller invandrare från landsbygd i andra kulturer skulle även deras erfarenheter och hantverksskicklighet i yrken som hos oss är på stark tillbakagång kunna tillvaratas. Många gamla hantverk är nödvändiga i ett resurssnålt samhälle.

Tillsammans skulle dessa åtgärder öka möjligheten för att "Hela Sverige

skall leva"; ge en större befolkningstäthet och därmed bättre underlag för samhällsservicen.

Mot. 1988/89
N266

Hemställen

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att ta vara på äldres och invandrares kunskaper och erfarenhet av hantverk.

Stockholm den 23 januari 1989

Ragnhild Pohanka (mp)